

[Jørgen Jensen]

tvinge folketinget til at diskutere problemet igen.

Må jeg sige om forslag nr. B 41 – her er jeg for en gangs skyld enig med arbejdsministeren i det talmateriale, der bliver lagt frem – at de 40 pct. kan virke imod hensigten. Det er efter min mening ikke rigtigt at sætte et tal. Det, der er afgørende, hvis jeg endelig skal pege på dette område, er, at man gør mere for at tage hensyn til kvindernes særlige stilling, og derfor må der gøres mere. Men om det er 40 pct. eller 95 pct., vil jeg meget nødig lægge mig fast på.

Jeg synes også, der ligesom kan ligge en tendens til – jeg ved godt, at det ikke er forslagsstillernes mening – at man låser sig fast på det tal, der er nu. Det mener vi afgjort ikke man skal. Jeg tror altså, det er lidt farligt at stille det sådan op.

Punkt 2 i beslutningsforslag nr. B 40 er jeg også bange for, dette, at man næsten siger, at der skal være ansat lige så mange kvinder som mænd inden for det offentlige område. Der er jo områder inden for det offentlige, hvor det i hvert fald må være sådan, at der ganske naturligt vil være flere kvinder end mænd.

Jeg synes altså, det er positivt, at man har lagt forslagene frem, for at vi kan diskutere dem, og jeg vil derfor også gerne støtte, at vi i udvalget gnaver os ned i dette for at kunne få materiale, der kan belyse situationen. Men det afgørende er, at der skabes større aktivitet, og da vil jeg godt sige til arbejdsministeren, som henviste til statsministerens løfter i åbningstalen: ja, der var mange løfter, men der var noget overordnet, som vi gang på gang er stødt på i debatten herinde, og det er den aftale, der er mellem socialdemokratiet og venstre, og som gør det til løfter, som i og for sig umuliggør fornuftige løsninger om alle de ting, der ligger til debat her i folketinget.

Arbejdsministeren efterlyser beskæftigelsesforslag. Vi stillede forslag om en beskæftigelsesdebat, netop fordi der var et ønske hos statsministeren om, at andre skulle komme med forslag.

Jeg vil også erindre om, at vi pegede på, at man kunne sikre beskæftigelse til mere end 100.000 for små midler, uden at det påvirkede vores udenrigshandel. Jeg ved godt, at arbejdsministeren så kom med et regnestykke om, hvor få kvinder der var dér. For

det første må jeg erindre om, at der var regnet forkert fra arbejdsministerens side, men om det er 30.000 eller 40.000 flere kvinder, der kom i arbejde, er det egentlig det afgørende i den debat, vi har i dag? Var det ikke bedre at få 30.000 i arbejde end slet ikke nogen? Var det ikke bedre at få 30.000 i arbejde med noget fornuftigt fremfor at diskutere, hvorvidt man kan lave kursus for dem, så længe de går arbejdsløse? Det er min opfattelse, at det er det, der er det fornuftige, det er det, vi skal diskutere. Men man kan nu engang ikke, som det er sket her inden for det sidste 3/4 år, når vi rejser en debat om de arbejdsløses stilling, dette, at de bliver hånet og angrebet, sige: ja men hvorfor rejser I ikke spørgsmålet om beskæftigelse? Når man rejser spørgsmål om beskæftigelse for dem, er det noget helt andet, man skal diskutere, og når man så igen, som det sker, fra SFs side siger, at der er bestemte grupper af de arbejdsløse, som har en meget vanskelig situation, så siger man: ja men vi skal have almindelig beskæftigelse. Ja, vi skal have beskæftigelse, men så skal man ikke alene tale om, men også vise konkret vilje til at tage det politiske ansvar for at gennemføre det.

(Kort bemærkning).

Melchior (CD):

Det er da udmærket, hvis man bliver ved med at fremsætte de samme forslag med korte mellemrum i den hensigt at holde tankerne, ideerne ved lige. Det, jeg bare advarede om, var, at det nemt kunne få den modsatte virkning, nemlig at folketingets øvrige partier kommer til at give sagen en så overfladisk behandling, at det snarere kommer til at skade formålet end det modsatte. Det, jeg ville gøre opmærksom på, var, at den risiko ligger der.

Jeg har egentlig bedt om denne korte bemærkning for at stille det spørgsmål, hvad hr. Jørgen Jensen mente med, at arbejdsgiverne udnytter deltidsarbejdende. Hvis der var blevet sagt benytter, havde jeg ikke behøvet at ulejliges med et spørgsmål, for det er da såre relevant, og jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at det er en fælles interesse for virksomheder og for arbejdstagere at have denne mulighed for deltidsarbejde og midlertidigt arbejde, det såkaldte vikararbejde. Men hvad ligger der i »udnytter«? Det er